

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422201383
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6422201383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Gala a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XX, XXX XX F., zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX B. nad P., zastúpená JUDr. Jaroslavom Kuchárom, LL.M., advokátom so sídlom Budatínska 65, 851 06 Bratislava, a otca: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XX, XXX XX Kopernica, zastúpený JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou so sídlom SNP 94, 965 01 Žiar nad Hronom, o návrhoch rodičov na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10. januára 2023, č. k.: 6P/39/2022 - 90, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu, ktorým zamietol návrh otca, aby počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého výživné nebolo určené, a o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o návrhu matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti, úpravu vyživovacej povinnosti otca a úpravu styku otca s maloletým zastavil, návrh otca, aby počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého výživné nebolo určené, zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V rozhodovanej veci návrh podali obaja rodičia. Matka žiadala, aby súd maloletého zveril do jej starostlivosti s určením vyživovacej povinnosti otcovi a by upravil styk otca s maloletým. Na pojednávaní dňa 10.1.2023 zobrala návrh späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

3. Otec sa návrhom z 10. 5. 2022 domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv tak, že maloletého žiadal zveriť do svojej starostlivosti, matke uložiť povinnosť platiť výživné a upraviť styk matky s dieťaťom. Tiež žiadal nariadiť aj neodkladné opatrenie, ktorým by súd zakázal matke vycestovať s maloletým mimo územia Slovenskej republiky. Tento návrh súd uznesením zo dňa 6. 6. 2022, č. k. 6P/39/2022-21 zamietol.

4. Otec uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 9. 6. 2020, sp. zn. 24P/44/2019 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch. Matka mu oznámila, že sa chce trvalo vysťahovať zo Slovenskej republiky a žiadala, aby striedavá starostlivosť bola realizovaná ročne. Otec s tým nesúhlasil. Poukázal na zázemie maloletého (kamaráti, lekári a rodinné citové väzby). Z tohto dôvodu žiadal zmeniť striedavú osobnú

starostlivosť na výlučnú, žiadal maloletého zveriť do starostlivosti jemu. Býva v rodinnom dome, je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom 1.200 EUR.

5. Maloletý prejavil vôľu zotrvať aj u matky aj u otca. Z tohto dôvodu otec uviedol, že netrvá na zrušení striedavej osobnej starostlivosti, žiadal však zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť 70 EUR, ktorá mu bola určená v čase, keď matka maloletého bola na materskej dovolenke, v súčasnosti majú porovnateľné príjmy.

6. Matka s návrhom otca na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasila. Žije v spoločnej domácnosti so svojím manželom a svojimi tromi deťmi, vrátane maloletého. Vyživovaciu povinnosť okrem maloletého H. má ešte k synovi H. Y., narodený 4. 4. XXXX (XX rokov), dcére a P. Y., nar. 6. XX. XXXX. Maloletý H. bol prijatý na základnú školu v F., čo potvrdil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25 P/106/2022. Škola je vzdialená 17 km, denne najazdí 68 km, na pohonné hmoty minie 200 EUR. Je zamestnaná v spoločnosti Darteron, s.r.o., so sídlom Praha. V období od mája 2021 do apríla 2022 bola bez príjmu (narodenie dcéry). Od septembra 2021 a do apríla 2022 bola na materskej dovolenke. Od júna 2022 je dlhodobo práceneschopná a poberá nemocenské dávky. Podľa jej názoru striedavú starostlivosť je potrebné zrušiť a maloletého zveriť do jej starostlivosti a otcovi určiť povinnosť platiť výživné vo výške 100 EUR. V jej domácnosti má maloletý vytvorené všetky podmienky na všestranný rozvoj, má tam svojich nevlastných súrodencov. Plánuje zotrvať na území Slovenskej republiky v meste Žiar nad Hronom.

7. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že predmetom konania zostala povinnosť otca prispievať na výživu maloletého 70 EUR mesačne, keď otec sa domáhal zrušenia tejto povinnosti.

8. Naposledy bola vyživovacia povinnosť určená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24 P/44/2019 dňa 9. 6. 2020, teda pred 2,5 rokom. V tom čase maloletý navštevoval materskú školu, matka bola do 31. 12. 2019 zamestnaná a následne bola práceneschopná a poberala nemocenskú dávku. Otec v čase posledného rozhodovania mal mesačný príjem sa rok 2019 vo výške 1.257 EUR, v súčasnosti na približne 1.400 EUR. Súd konštatoval, že na strane maloletého dieťaťa ani jeho rodičov nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Náklady v súvislosti so starostlivosťou o maloletého sú porovnateľné, maloletého si striedajú v týždenných intervaloch, hoci matke stúpili náklady s tým, že maloletý navštevuje základnú školu v Kremnici, kam ho vozí autom. Súd skúmal majetkové, osobné a zárobkové pomery oboch rodičov. Zistil, že otec má stabilný príjem z pracovného pomeru, oproti poslednej úprave došlo k jeho zvýšeniu. Konštatoval, že ak aj dôjde k zníženiu aktivít zamestnávateľa, trvala by výpovedná lehota so vznikom nároku na dávku v nezamestnanosti. U matky došlo k zmene osobných pomerov v tom, že uzavrela manželstvo, od 1. 1. 2021 je zamestnaná, doteraz je práceneschopná, poberá nemocenské dávky 1.270 EUR mesačne. Poukázal na to, že výška nemocenskej dávky je nižšia ako príjem otca, súd zohľadnil, že matka má vyživovaciu povinnosť celkovo v ktorom deťom, otec k jednému. Dospel k záveru, že je potrebné ponechať aj stanovenú vyživovaciu povinnosť otcovi, keď prispievanie na výživu maloletého 70 EUR mesačne je v schopnostiach možnostiach otca.

9. Pri rozhodovaní súd aplikoval § 121 CMP, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 3, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 62 ods. 6 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

10. Proti rozsudku sa odvolal otec, a to proti výroku, ktorým súd zamietol jeho návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Rozsudok žiadal zmeniť tak, že jeho návrhu odvolací súd vyhovie a rozhodne, že výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčuje. Namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Záver súdu, že na strane maloletého dieťaťa a rodičov nedošlo od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti otca, je v rozpore s vykonaným dokazovaním, pretože k zmene pomerov došlo, a to najmä na strane matky, ktorá v čase posledného rozhodovania dosahovala oveľa nižší príjem, ako dosahuje teraz, a je irelevantné, že nemocenské vo výške 1.270 EUR je dočasné, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka je zamestnaná a ak dôjde k ukončeniu PN, jej pracovný pomer trvá a bude mať zachovaný pravidelný príjem tak, ako to konštatuje okresný súd u neho, čo však na strane matky nezohľadnil. Z tohto dôvodu namietal aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci, čo je v rozpore aj s čl. 4 CMP, v zmysle ktorého má súd aplikovať a interpretovať právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania.

12. Je pravdou, že matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, voči tomuto dieťaťu má však vyživovaciu povinnosť aj samotný otec dieťaťa a nemôže to byť na jeho ťarchu.

13. Je zrejmé, že životná úroveň maloletého Martina je porovnateľná u oboch rodičov, ich príjmy sú tak isto porovnateľné, preto nie je dôvod na dorovnanie životnej úrovne dieťaťa počas jeho pobytu u matky a určovať vyživovaciu povinnosť otca. Na výdavkoch maloletého dieťaťa sa podieľajú obidvaja rodičia, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Súd má podľa zákona prihliadať na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Nakoľko dieťa je zverené do striedavej starostlivosti, táto je porovnateľná. Podstatou určovania výživného v prípade osobnej striedavej starostlivosti je, aby dieťa malo u oboch rodičov zabezpečenú rovnakú životnú úroveň, čo v tomto prípade bolo preukázané, keď z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by maloletý H. mal u matky nižšiu životnú úroveň. O tom, že životná úroveň matky je vysoká, svedčia aj neprímerane vysoké nároky, ktoré uviedla. Je toho názoru, že súd nedostatočne zohľadnil osobnú starostlivosť obidvoch rodičov, na ktorej sa podieľajú porovnateľne obidvaja rodičia a rozhodol tak v rozpore s ustanovením § 62 ods. 4 Zákona o rodine.

14. K záveru súdu, že matke sa zvýšili výdavky s tým, že maloletý začal navštevovať základnú školu v F. v porovnaní s tým, keď chodil do materskej školy v Žiari nad Hronom, uviedol, že mal takisto zvýšené náklady, keď maloletého vozil do škôlky. Aj naďalej má náklady v súvislosti s dochádzaním do základnej školy, keď z F. do F. tiež musí maloletého voziť do školy.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že maloletý má u oboch rodičov porovnateľné podmienky a obaja rodičia majú porovnateľné príjmy. Otec je poberateľom daňového bonusu a matka je poberateľkou prídavku na dieťa. Pri stanovení výživného pre rok 2019 mala matka nižší príjem ako otec, z tohto dôvodu súd ustanovil výživné pre otca. Podľa jej názoru by sa výživné mohlo zrušiť, resp. otec by sumu 70 EUR mohol dať na tvorbu úspor maloletému dieťaťu.

16. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka. Napadnuté rozhodnutie žiadala potvrdiť. K jej namietanému príjmu uviedla, že je dlhodobo práceneschopná. Vzhľadom na to, že práceneschopnou sa stala krátko po vzniku pracovného pomeru, skúšobná doba jej stále plynie. Nemožno teda garantovať zachovanie jej pravidelného príjmu. Vzhľadom na porovnateľný príjem oboch rodičov je pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca potrebné zohľadniť to, že matka má vyživovaciu povinnosť ešte k svojim dvom ďalším maloletým deťom. Teda hoci sú príjmy oboch rodičov približne rovnaké, je vzhľadom na existenciu ďalších vyživovacích povinností matky opodstatnené ponechať vyživovaciu povinnosť otca súčasnej výške.

17. K svojej životnej úrovni uviedla, že táto vychádza zo životnej úrovne jej manžela. Rodinný dom, v ktorom byvajú, je vlastníctvom jej svokra. Auto, ktoré používala na vozenie maloletého do základnej školy, bolo prenajaté firme jej manžela. Jej životná úroveň nie je taká, ako sa na prvý pohľad javí.

18. K životným nákladom rodiny uviedla, že ide o 5 člennú rodinu, z čoho sú 3 maloleté deti (11 rokov, 7 rokov a 1,5 roka), takže hoci sa náklady môžu javiť neprímerané, nie je tomu tak. Pre rodinu sa snaží zabezpečiť zdravé a kvalitné potraviny. Náklady stúpili v dôsledku vysokej inflácie, rastu cien energií. Podotkla, že pred nástupom na povinnú školskú dochádzku navštevoval maloletý materskú školu v Žiari nad Hronom, takže to bol otec, ktorý musel vynakladať finančné prostriedky na pohonné hmoty na dopravu maloletého do materskej školy. Od 1. 9. 2022 nastúpil maloletý do Základnej školy v F., ktorú mu vybral otec. Táto škola je vzdialená od bydliska matky 17 km. To predstavuje pre matku cestu dvakrát denne zo Žiaru nad Hronom do Kremnice a späť, teda najazdí 68 km. Náklady na pohonné hmoty sú na úrovni viac ako 70 EUR mesačne.

19. Otec v replike uviedol, že zvýšenie cien potravín sa dotklo aj jeho.

20. Matka v duplike zotrvala na svojich argumentoch. Opätovne zdôraznila, že má vyživovaciu povinnosť ešte k svojim dvom ďalším maloletým deťom. Za podstatný dôvod, prečo by mala zostať vyživovacia povinnosť otca zachovaná, považuje náklady na pohonné hmoty v súvislosti s dochádzkou maloletého do vzdialenejšej základnej školy v mieste trvalého pobytu otca.

21. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery. Na zistený skutočný stav aplikoval relevantné právne normy a tieto aj správne interpretoval. Pri rozhodovaní akceptoval všetky významné okolnosti daného prípadu. Aj keď pôvodne obaja rodičia žiadali zveriť maloletého do svojej výlučnej starostlivosti, obaja akceptovali názor a vôľu maloletého zotrvať v starostlivosti oboch rodičov, teda zostala zachovaná sriedavá starostlivosť ako najmenej traumatizujúca realizácia starostlivosti o maloletého.

24. Námietky otca smerujú k zamietavému výroku súdu, ktorý ponechal jeho povinnosť platiť výživné vo výške 70 EUR, keďže jeho návrhu na zrušenie tejto povinnosti nevyhovel. Z odvolania a vyjadrenia rodičov odvolací súd zistil, že podstata nezhôd spočíva v argumentácii otca, že životná úroveň maloletého je u oboch rodičov rovnaká, majú porovnateľné príjmy, preto niet dôvodu, aby sa podieľal výživným na maloletého nad rámec jeho osobnej starostlivosti a plnenia si vyživovacej povinnosti v čase, keď je maloletý u neho.

25. Matka zdôraznila, že ona má ešte ďalšie vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom okrem maloletého H., otec iba jednu. tiež poukázala na zvýšené výdavky v súvislosti s vozením maloletého do školy v F., ktoré náklady sa jej zvýšili oproti tomu, keď maloletý navštevoval materskú škôlku v Žiari nad Hronom.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že argumentácia matky je dôvodná. Predovšetkým je zatiaľ na PN, kedy jej príjem nedosahuje štandardnú hodnotu, ale predovšetkým treba prihliadnuť na to, že matka má tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a otec len jednu k maloletému H.. Je pravdou, že pokiaľ maloletý je u toho ktorého rodiča, tento mu nielen osobne zabezpečuje starostlivosť, ale hradí aj jeho náklady v súvislosti so starostlivosťou a vynakladá finančné prostriedky podľa potrieb maloletého. Matka pre maloletého nemôže poskytnúť toľko finančných prostriedkov, ako keby mala vyživovaciu povinnosť len k mal. H., teda svoje príjmy musí rozložiť na tri deti. To znamená, že maloletému H. z porovnateľného, resp. nižšieho príjmu nemôže poskytnúť toľko, ako otec. Platí však zásada, že životná úroveň maloletého by mala byť rovnaká, a to bez ohľadu na to, u ktorého rodiča sa maloletý nachádza. Je pravdou, že iná môže byť životná úroveň u matky a iná u otca, u matky môže dieťa profitovať z celkových majetkových pomerov rodiny, na ktorej sa podieľa manžel matky maloletého H..

27. Zároveň je treba akceptovať aj nové zvýšené náklady, ktoré vznikli v súvislosti s dopravou maloletého do školy v F.. Zo Žiaru nad Hronom je do F. 18,3 km, podľa údajov matky absolvuje cestu 17 km, dvakrát za deň, t. j. štyri cesty, t. j. 68 km. Otec tiež má náklady s dopravou maloletého do školy, pričom z F. do F. je 6,6 km, štyri cesty 26,4 km. Za mesiac matka najazdí v súvislosti s dopravou maloletého do školy 680 km (68 km za deň x 10 dní), otec 264 km (26,4 km za deň x 10). Napr. pri súčasnej cene benzínu Slovnaft Natural 95 cca 1,60 EUR/l (ceny môžu byť rozdielne) tak matka musí vynaložiť približne 76 EUR, otec 29,50 EUR.

28. Odvolací súd stanovisko kolízneho opatrovníka uvedené vo vyjadrení k odvolaniu nepovažuje za akceptovateľné, pretože na jednej strane považuje zrušenie povinnosti otca platiť výživné za nedôvodné, na druhej strane navrhuje túto sumu platiť, ale formou úspor. Vzhľadom na súčasné životné náklady, zvýšené náklady maloletého v súvislosti so začatím školskej dochádzky a príjmy rodičov zrejme nie je dostatok priestoru na vytváranie úspor pre maloletého vo veľkom rozsahu, nakoľko sa musia pokryť predovšetkým každodenné náklady.

29. Záverom odvolací súd dodáva, že závery vyššie uvedené vyplývajú zo situácie, kedy matka je na PN, prihlíada sa na jej príjmy, avšak po zmene pomerov v tomto smere môže nastať situácia, kedy už povinnosť otca platiť výživné nebude daná.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia podľa § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov odvolacieho konania účastníci nepodali.

31. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihlíada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihlíada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie vád neodstráni vady, následkom neodstránenia vád dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).